

τελέσθη. Τὰ ἐπιστροφόμενα χρήματα εἰσὶν ἄλλα, κίβδηλα ἢ καὶ πεντάρακι ἐντὸς χαρτίου. Ὁ ξένος ἀργὰ τὸ ἐννοεῖ καὶ ξεσχίζεται μάτην. Ἄλλοτε πάλιν, ἐν ᾧ ὁ ξένος ἐπιδεικνύει τὰ χρήματά του, τῷ τ' ἀρπάζουσιν κλπ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἕτερον στυγερώτερον ἐγκλημα ἐκ περιτροπῆς ἐμφανίζεται.

Τὸ ἀτιμωτικὸν ἐδώλιον κοσμεῖ ἡ μάλλον καταισχύνει ὁ Σταυρὸς Κουντούρης. Ἀνθρώπος 45 ἐτῶν, μὲ ἀγρίαν φυσιογνωμίαν, ἐν κακίαις γηράσας, ὅστις διανύσας ὀκταετίαν ἐν ταῖς εἰρκταῖς, διότι ἠνάγκασεν εἰς ἀσέλγειαν τὸ ἐκ Κέας διατετὲς κοράσιον Εἰρήνην, ἀποπειράται νὰ διαπράξῃ τὸ αὐτὸ κατὰ δεκαετοὺς κόρης, ἀνθ' οὗ δὲν καταγγέλλεται μὲν, τρώγει ὅμως καὶ χωνεύει παρὰ μίαν τεσσαράκοντα παρὰ τῶν ἐννοησάντων αὐτὸν, καὶ ἐν τέλει πέρυσιν, ἐκ τρίτου, ἐκεῖ κατὰ τὸ Θησεῖον, ἐντὸς λάκκου, ἀσελγαίνει κατὰ ἐξαετοὺς κορασίδος, καὶ θεᾶται παρὰ γυναικῶν συλλεγουσῶν χόρτα, αἵτινες τὸν καταδιώκουσι μὲ λίθους, καὶ συλλαμβάνεται. Αὐτὸς κατεδικάσθη εἰς εἰρκτὴν 8 ἐτῶν.

Ἄλλος δὲ Πάνος Μαρκόπουλος, νεανίας δεκαοκταετῆς, κατηγορεῖται διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα κατὰ κορασίδος ἐπταετοῦς, ἐντὸς τοῦ παντοπωλείου του, κατὰ τὴν πλατείαν Ψυρῆ, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ὡς πρὸς τοῦτον ὅμως συντρέχον πολλὰ τὰ ὑπὲρ. Τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του ἰδίως, καὶ... οἱ πολλοὶ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως, οἵτινες ἐξηφάνισαν τὴν κατάθεσιν τῆς παθούσης καὶ τῆς μητρὸς τῆς. Ὁ δὲ κατηγορούμενος ἠθωώθη.

Ἄλλὰ τὸ στυγερώτερον τῶν ἐγκλημάτων, ὅπερ τέως δὲν ἴδαμεν καὶ οὔτε θὰ ἴλωμεν δικαζόμενον, εἶναι τὸ τῆς ἀνυειδήσιας τινῶν ἐνόρκων.

Μπένκ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Συνέχεια· ἴδε προγ. φύλλον)

Παρίσιον, 24 Ὀκτωβρίου

Ἀξίον ἰδιαιτέρας σημειώσεως ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν τάρων ζώων ἐξ ἀνθρακος θανόντων, οἱ σπόροι οὗτοι ἀνευρίσκονται καὶ μετὰ παρέλευσιν δώδεκα ἐτι ἐτῶν καὶ δύνανται νὰ μεταδώσωσι τὸν ἀνθρακα εἰς ζῶα ἅτινα ὀδηγοῦσιν ἐκεῖ πρὸς βοσκὴν. Χόρτον διαβεβερεγμένον βακτηριδιακῷ ὑγρῷ μεταδίδει βεβαιότερον τὸν ἀνθρακα τοῖς χρωμένοις αὐτῷ ζώοις ὅταν ἐν τῷ στόματι τούτων ὑπάρχουσι λύσεις τῆς συνεχείας, ἢ ὅταν τῷ χόρτῳ τούτῳ συναναμίσχυνται ἀντικείμενα ἱκανὰ νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλαφροὺς τραυματισμοὺς ἐν τῷ στόματι, ὡς σφάλυμος, κλπ. Τὰ πτηνὰ εἰσὶν ἀνεπίδεκτα τῆς ἀνθρακώδους μολύνσεως· ὁ κ. Pasteur ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα θερμοκρασίας. Ἐὰν ταπεινώσωμεν τὴν θερμοκρασίαν τῶν εἰς 38 βαθμοὺς ἀντὶ 41 (διακατέχοντες τοὺς πόδας αὐτῶν ἐν ψυχρῷ ὕδατι) ταῦτα μεταλαμβάνουσι τοῦ ἀνθρακος, ἐὰν τοῦναντίον τὰ ἀναθερμάνωμεν, ἰώνται. Ὀντως ἡ ζωτικότης τοῦ βακτηριδίου παύει ἅμα ὡς ἡ θερμοκρασία τοῦ μέσου ἐν ᾧ εὐρίσκεται φθάσῃ τοὺς 42—43 βαθμοὺς. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης συμπληρουμένης ὑπὸ τῆς ἐτέρας, τοῦ μὴ ὑποτροπισμοῦ τοῦ ἀνθρακος, στηριζόμενος ὁ κ. Pasteur παρεσκεύασεν εἶδος δαμαλίδος (vaccin.)

ὡς εἶδεν ἤδη πράξει τοῦτο διὰ τὸ μικρόβιον τῆς χολέρας τῶν ὀρνίθων.

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1881 τὰ πρῶτα πειράματα ἐνδαμάλισμου ἐγένοντο μετ' ἐπιτυχίας λαμπρὰς ἐν Pouilly-le-Fort πλησίον τῷ Melun, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐνεδαμάλισαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ προφυλάξεως ἀπὸ τοῦ ἀνθρακος 300.000 προβάτων καὶ 25.000 βοῶν καὶ ἀγελάδων. Εἶναι μέθοδος γενικὴ δημιουργηθεῖσα ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ κ. Pasteur διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ἐπιβλαβῶν ιδιοτήτων τῶν ἰῶν διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος. Ἡδὴ ἡ ἐπιστήμη κατέχει 5 τεχνιτὰς δαμαλίδας ὀφειλομένας τῷ Pasteur καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων βεβαίως θὰ αὐξήσῃ τοῦ χρόνου προϊόντος. Ὅθεν ἐὰν ᾖναι ἀληθές, ὡς πιθανὸς εἶναι, ὅτι αἱ πλείεστα ἐπιδημικαὶ νόσοι ὀφείλονται ζῶσιν ὀργανισμοῖς ἢ μικροβίοις, συνέπειαι ὅλως νέαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν προφυλάξιν ἀπὸ τούτων παρουσιάζονται εἰς τὸ μέσον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ μικρόβια ταῦτα εἰσὶ φυτικά καὶ ὅτι τὰ σπέρματά των προσφέρονται ὡς οἱ κοινοὶ σπόροι, δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὸ νῆμα πολλῶν ἀνεξηγήτων ἐτι φαινομένων. Οἱ σπόροι τῶν φυτικῶν ὄντων ἀναπαράγονται καὶ πολλαπλασιάζονται, τοῦτ' αὐτὸ ὑφίστανται καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων. μετὰ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι τὸ πεδῖον τῆς ἀναπτύξεως τῶν καλλιέργειας χρησιμεύει τὸ σῶμα τοῦ νοσοῦντος ἀτόμου. Ὡς οἱ φυτικὴ κόκκοι διατηροῦσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ζωτικότητά των, καὶ βλαστάνουσι μετὰ μακρὰς αἰώνων σειρὰς, ὡς αἱ πρόσφατοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀνακαλύψεις ἀπέδειξαν οὕτω τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων δύνανται νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν δραστηριότητά των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ σπέρματα τοῦ ἀνθρακος, τῆς εὐλογίας, τῆς χολέρας, τῆς πανώλους δύνανται καὶ μετὰ πολλῶν ἐτῶν παρέλυσιν νὰ μεταδώσωσι τὴν νόσον. Ἐντεῦθεν ἴσως ἡ αἰφνίδιος ἐξέγερσις τῶν μολυντικῶν νόσων, ἡ ἐξέγερσις σπερμάτων, μετὰ μακρὰν νάρκην εὐρόντων συνθήκας καταλλήλους πρὸς ἀνάπτυξιν των. Ἡ διατήρησις αὕτη τῶν σπερμάτων ἐν τοῖς πτώμασιν, ὁπόθεν δύνανται νὰ ἀναχθῶσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους ὑπὲρ τῶν γητῶν σκυλῶν, εἶναι σπουδαιότατον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἧτις ἤρχισεν εὐτυχῶς νὰ λαμβάνῃ σάρκα σήμερον, τῆς διὰ τοῦ πυρὸς καταστροφῆς τῶν νεκρῶν. Πεποίθαμεν ὅτι καθ' ἡμέραν ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης γίνῃ παντοῦ ἀποδεκτὴ, οὐχὶ ἐλπίγαί ἐπιδημικαὶ νόσοι δεκατίζουσαι τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα θέλουσιν ἐντελῶς ἐκλείψει.

Ἐκαστος σπόρος ἐξαντλεῖ ἐν τῷ ἐδάφει τὰς πρὸς τὴν βλάστησίν του ἀναγκαῖα στοιχεῖα, καὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀναβλαστήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἐντεῦθεν αἱ ἀλλαγαὶ τῆς γεωργίας καὶ ἡ ἀμειψιοπορία αἵτινες εἰσὶ τόσον γενικῆς χρήσεως. Ἐπίσης· τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων δὲν δύνανται νὰ βλαστήσωσιν· ἐπιτραπῆτω ἡ ἐκφρασις, δις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους. Τούντεθεν ἡ συνήθης ἐλλειψὶς τῶν ὑποτροπῶν καὶ ἡ ἀνοσία ἦν σχεδὸν, κατὰ κανόνα, μία πρώτη προσβολὴ συνεπάγεται, τούντεθεν καὶ οἱ δαμαλισμοὶ καὶ ἡ δυνατὴ προφυλάξις καὶ πρόληψις τῶν νόσων τούτων. Τέλος καὶ ἡ θερμότης ὑπερβολικὴ οὕσα καταστρέφει τὴν ζωτικότητα τῶν κοινῶν σπόρων, καταστρέφει καὶ ἐκείνην τῶν ἰοφόρων σπερμάτων, ἡ χρῆσις δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν κατὰ συνέπειαν εἶναι τὸ ἡρωϊκώτερον μέσον καταστροφῆς τῶν ἐπιστημονικῶν σπόρων.

Μετὰ τὰς στοιχειώδεις ταύτας ἀρχάς, ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς ἐφαρμογῶν τῆς θεωρίας ταύτης τῶν σπόρων.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Κρονέδης.